

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 7T/1/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7118010027
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Poprocký
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2020:7118010027.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.06.2020 samosudca JUDr. Ján Poprocký v trestnej veci obžalovaného D., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom A. takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

D. - nar. X.X.XXXX v A., trvale bytom A., L. uznáva sa za vinného, že dňa XX.XX. XXXX v čase okolo XX.XX hod. v A. na ulici F., poškodil technický prostriedok na zabránenie odjazdu motorového vozidla, ktorý mu bol namontovaný mestskou políciou a z miesta sa snažil odísť, pričom príslušníčka F., ktorá bola operačným strediskom mestskej polície privolaná na demontáž zariadenia, sa mu snažila v odjazde zabrániť, páchatel jej pokyny nerešpektoval a dvakrát predným nárazníkom osobného motorového vozidla zn. H. EČV : A. narazil do pravej nohy K.. a z miesta ušiel t e d a použil násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou t ý m s p á c h a l

zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s použitím § 138 písm. a) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje

Podľa § 323 ods. 2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona súd výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd pri určení probačného dohľadu ustanovuje skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. e) Trestného zákona súd zároveň ukladá obžalovanému povinnosť osobne sa ospravedlniť poškodenej mestskej policajtky D.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Košice I podal dňa XX.XX.XXXX obžalobu na obvineného D. (ďalej len obžalovaný), pre spáchanie zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona.

Okresný súd Košice I (ďalej len súd) na hlavnom pojednávaní dňa XX.XX.XXXX a dňa XX.XX.XXXX vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov, prečítaním listinných dôkazov, predložením fotografií a oboznámil sa s celým obsahom spisového materiálu.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý obžalovaný, ktorý k veci uviedol, že od začiatku spochybňuje voči nemu postavenú skutočnosť, čo nenašlo pochopenie u mjr. Vyšetrovateľky C. Po vznesení obvinenia podal sťažnosť na troch prokuratúrach. Sťažnosť bola zamietnutá prokurátorom P. ako neopodstatnená. Následne podal odpor proti trestnému rozkazu, ktorý bol vydaný JUDr. Poprockým. Aj naďalej je presvedčený. Namieťa, že prokurátor zjednodušil svoju prácu s vyšetrovacím spisom a jednoducho vsadil jeho prípad do rozsudku Najvyššieho súdu sp. zn. 2Tdo/29/2016, čo považuje za neprípustné. Tvrdil, že nespáchal trestný čin spáchaný zbraňou. Uviedol, že neparkoval na mäsiarskej ulici na mieste vyhradenom pre rezidenta, neporušil zákon ani žiadne pravidlo, nespáchal ani priestupok. Tzv. papuča bola namontovaná na jeho vozidlo bezdôvodne. Člen mestskej polície začal konanie neprávom. V ten deň bol v divadle a keď po odchode z divadla idúc domov uvidel, že jeho auto je uzamknuté papučou, tak ju odstránil a chcel s autom odísť ako slobodný občan. Vtedy došli mestskí policajti, ktorých možno aj zavolať a boli presvedčení, že konajú v súlade s právom. Obžalovaný bol a je presvedčený o tom, že konali v protiprávne. Na záver odkázal na svoju výpoveď zo dňa XX.XX.XXXX, kde od začiatku popieral spáchanie skutku a celú situáciu tam vysvetlil. Z nasledujúceho výsluchu vyplynulo, že papuča bola odstránená tak, že obžalovaný sa pohol s autom, ktorá sa uvoľnila a spadla, aby neostala na ceste, vystúpil z auta a preniesol ju na protiľahlý chodník. Obžalovaný uviedol, že žiadnym spôsobom neohrozil príslušných policajtov, ani do nich nenarazil.

Z výpovede svedkyne poškodenej D., hneď z úvodu vyplynulo, že si na celú situáciu už veľmi nepamätá, tak platí to, čo uviedla hneď na začiatku v prípravnom konaní, nechce nič doplniť ani nič pozmeniť. Na otázku prokurátora nech opíše to čo si pamätá uviedla, že si pamätá obžalovaného, ktorý poškodil papuču, keď prišli na miesto činu uvideli, že obžalovaný nasadá do auta s tým, že papuča bola vypáčená. Svedkyňa uviedla, že ona ukazovala obžalovanému aby zastavil auto, on odmietol, vrazil do nej 2x do pravej nohy a potom odskočila na stranu a on následne odišiel s autom. Z otázok kladených svedkyňi poškodenej vyplynulo, že odskočila od auta, pretože sa nechcela dať prejsť, obžalovaný by ju bol schopný aj zraziť, bála sa o svoj život. Na papuči bolo ohnuté rameno, že by spadla je nepravdepodobné. Verbálne s obžalovaným nekomunikovala ona, ale skôr kolega, ona mu len ukazovala, aby zastavil. Obžalovaný sa správal agresívne. Na margo výpovede svedkyne poškodenej obžalovaný uviedol, že neexistuje právna definícia pojmu agresivita. Z nasledujúcich otázok obžalovaného na svedkyňu poškodenú vyplynulo, že bola veľmi rýchlo prítomná na mieste činu, náčelníkom hliadky bol p. B. Na otázku kto rozhodoval o tom, na ktoré autá budú namontované papuče svedkyňa poškodená uviedla, že dopravná značka. Svedkyňa poškodená uviedla, že je presvedčená o tom, že obžalovaný stál na rezidentskom mieste. Keď volali z centra, že sa maj dostaviť na miesto činu nachádzala sa na ulici Q. Policajné auto aj papuče sú vlastníctvom mestskej polície. Na mestskej polícii ešte nie je možné uplatniť možnosť objektívnej zodpovednosti.

Z výpovede svedkyne F., vyplýva že večer išla do divadla, bola v divadle a večer pred XX:XX hod. sa predstavenie skončilo. Bola s dcérou, išli k autu na F. šli cez R. keď počuli krik. Mysleli si s dcérou, že sa niekto bije, prišli bližšie a videli ako na F. niekde pri Urob si sám, na parkovisku, jeden človek - obžalovaný, ktorý tam bol, aj auto zaparkované, kričí a kope do zariadenia (pozn. papuče) a následne šiel do auta, zase kopal, trhal papuču na aute, vyrval ju a odhodil. Na otázku samosudcu, či svedkyňa mala na aute papuču uviedla, že ona nie, lebo parkovala vyššie, ale dcéra papuču mala, tak zaplatila pokutu a šla preč. Na otázky obžalovaného na svedkyňu, svedkyňa odpovedala, že maďarsky rozumie veľmi málo, všetko videli až následne šli k svojmu autu, ktoré parkovalo vyššie, auto na ktorom prišla dcéra svedkyne je auto svedkyne a je to značka H., keď zistili, že dcéra dostala papuču neboli zlostné. Svedkyňa sa nezaoberala nikdy tým, či papuče patria mestskej polícii alebo spoločnosti M.. Svedkyňa už nevedela uviesť či videla aj policajné auto, ale policajtov videla, najprv mestských a potom štátnych. Z výpovede svedkyne F., vyplýva, že svedkyňa trvá na výpovedi z prípravného konania, nakoľko svoju výpoveď si prečítala aj podpísala. Svedkyňa ďalej uviedla, že bola v divadle, mali na kolesách papuče, ak sa dobre pamätá bolo ich viac. Vie, že niekto volal policajtov, bol tam zmätok, vie, že vtedy chcela z miesta odísť čím skôr. Zaplatila pokutu a odišla. Na otázku samosudcu, či zaregistrovala nejaký incident na mieste, a koho, svedkyňa uviedla, že počula zvýšený hlas s policajtm. Svedkyňa ďalej uviedla, že pozná obžalovaného, bol tam prítomný, mal na aute papuču, bol nahnevaný. Svedkyňa na otázky obžalovaného uviedla, že dovtedy nevidela obžalovaného agresívneho, nepočula ho vulgárne nadávať, ani po maďarsky. Nevedela že parkovali na rezidentskom mieste, priznáva, že bola nahnevaná keď uvidela, že má na aute papuču.

Z výpovede svedka X., vyplynulo, že nerozumie maďarsky. S odstupom času si už nepamätá na vulgarizmy, vie že obžalovaný kričal z okna, že všetkým dajte dole papuču okamžite. Na otázku obžalovaného, kde boli policajti v priebehu incidentu svedok uviedol, že on bol iba pri incidente, keď obžalovaný skoro zrazil mestskú policajtku, potom už bol riešený on a šiel preč. Totiž, keď prišiel k autu, videl, že obžalovaný hneď začal trhať papuču dole, on sám (pozn. svedok) volal mestskú políciu, že chce dať dole papuču, lebo aj on ju mal na svojom aute. Videl, že mestskí policajti stáli na ľavej strane s autom, čiže na strane nemocnice pri kostole a oni všetci boli zaparkovaní na pravej strane, všetci v tej rade mali papuče. Keď odchádzal, prišla aj štátna polícia, ktorá zaparkovala za automestskej polície. Na otázku obžalovaného ako má rozumieť tomu, že on takmer zrazil policajtku svedok uviedol, že obžalovaný papuču vyrval a ufujazdil na aute preč, potom ako prišli mestskí policajti, policajтка sa obžalovaného snažila zastaviť, oprela sa s rukami o auto obžalovaného, ale ten šiel s autom ďalej. Keby jej kolega nepovedal, aby odskočila, lebo ju zrazí, obžalovaný by ju prešiel, nakoľko sa stále s autom posúval dopredu. Svedok na záver uviedol, že trvá na svojej výpovedi z prípravného konania

Z výsluchu svedka F., vyplýva, že na mieste činu bol ako mestský policajt, nakoľko bol a stále je zamestnancom mestskej polície. Svedok už nevedel uviesť kto bol vedúcim hliadky, ani to kde sa nachádzal kde bol v momente keď prišlo hlásenie z ústredne. Na mieste činu parkovalo viac áut bez rezidenčnej karty. Na záver svedok uviedol, že trvá na výpovedi ktorú uviedol v prípravnom konaní.

Súd prečítal výpoveď svedkyne F., zo dňa XX.XX.XXXX. Z výpovede okrem iného vyplýva, že videla ako majiteľ jedného z áut (pozn. obžalovaný) začal papuču zo svojho auta strhávať a demolovať. Manžel svedkyne upozornil tohto majiteľa auta, že si poškodí auto a policajti určite majú záznam o jeho priestupku. Vôbec nepočúval a pokračoval v demolácii. O 2-3 minúty prišla mestská polícia, majiteľ auta nastúpil do auta a naštartoval, pohýnal sa smerom dopredu a dozadu, aby demoláciu papuče dokončil. Na výzvy mestskej polície nereagoval a on sa pohýnal s autom dopredu aj napriek tomu, že policajтка sa opierala rukami o prednú kapotu auta s cieľom mu v tom zabrániť. Takto ju posúval pár metrov dopredu, až kým ona neuskočila.

Súd prečítal výpoveď svedka B., zo dňa XX.XX.XXXX. Z výpovede okrem iného vyplýva, že v predmetný deň bol vyrozumený operačným strediskom A. policajného zboru, že na ulici F. potrebujú mestskí policajti výpomoc. Po stručnom oboznámení zo strany mestskej polície o skutku sa majiteľ auta pešo vrátil, nasadol do iného auta s maďarskými ŠPZ-čkami, odmietal komunikovať, nereagoval na výzvy a odmietol predložiť doklad totožnosti. Po tom čo boli použité hmaty a priložené putá, sa majiteľ auta bránil a kričal v maďarčine.

Súd vykonal dokazovanie aj prečítaním listinných dôkazov, konkrétne záznamu z evidencie priestupkov z ktorého vyplýva, že obžalovaný má sedem záznamov na úseku dopravy, odpisu z registra trestov a oboznámením fotodokumentácie z ohliadky miesta činu (č. I. 118-124).

Po takto vykonanom dokazovaní samosudca vyhlásil dokazovanie za skončené a udelil slovo na záverečné reči, po ktorých bolo hlavné pojednávanie prerušené a následne bol vyhlásený rozsudok, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného v zmysle podanej obžaloby, teda zo zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona

Pri určení druhu a výmery trestu s prihliadnutím na zabezpečenie jeho výkonu, súd postupoval v zmysle § 34 Trestného zákona Trestná sadzba za zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 2 Tr. zákona je tri až osem rokov. Súd dospel k záveru, že s prihliadnutím na okolnosti prípadu, ako aj osobu obžalovaného, je namieste uloženie trestu odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky podmienene, so skúšobnou dobou 3 (tri) roky so zároveň uloženým probačným dohľadom a aj povinnosť osobne sa ospravedlniť poškodenej mestskej policajтке. Takýto trest považuje súd za zákonný a spravodlivý tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie. Zároveň má súd za to, že takáto výmera trestu bude pôsobiť na obžalovaného do budúca preventívne tak, aby viedol riadny život a nedopúšťal sa ďalších protiprávných konaní.

Súd má za to, že vina obžalovaného je preukázaná dostatočným a zákonným spôsobom vykonaným dokazovaním. Svedkovia vypovedali zhodne a bez rozporov. Súd upozorňuje, že podstatou predmetného súdneho konania bolo prejednanie trestného činu podľa § 323 Trestného zákona a nie rezidenčné parkovanie, resp. možnosť alebo nemožnosť ukladania papuč a činnosť mestskej polície. K naplneniu skutkovej podstaty trestného činu zo strany obžalovaného došlo, nakoľko podstata spočíva v použití násilia v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa (buď mu predchádzať alebo pôsobiť po výkone). Na naplnenie skutkovej podstaty sa nevyžaduje, aby použitím násilia skutočne došlo k ublíženiu na zdraví. Násilím je aj konanie proti telu napadnutého. Poškodená v čase spáchania skutku bola príslušníčkou mestskej polície, mala plánovanú službu, vykonávala hliadkovú činnosť, kontrolovala rezidentné parkovanie, bola vyslaná operačným strediskom na demontáž papuč, bola v služobnej

rovnošate, v služobnom vozidle a vykonávala svoju právomoc, čiže o tom že poškodená disponovala statusom verejného činiteľa nemá súd pochybnosti. Zbraňou sa v zmysle trestného zákona rozumie akýkoľvek predmet, ktorým možno urobiť útok voči telu dôraznejším, čiže aj motorové vozidlo. S prihliadnutím na vykonané dokazovanie, ako aj citované odôvodnenie, rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku.